

นิตยสาร ไม่ลองไม่รู้ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 31

พิเศษธุรกิจ
เรื่อง/ภาพ : กอบรณนาธิการ

แลสวนยางพาราภาคใต้ [จ.กระบี่-ตรัง]

ดูงานการแปรรูปยางส่งออก & โรงไฟฟ้าพลังชีวมวล

ฉบับ ที่ 2-10 เมษายนที่ผ่านมา สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง (อบจ.ตรัง) พร้อมด้วยส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้จัดงานวันพระยารัฐบาล นายพลากร ไชยวงศ์ และวันยางพารา บิคาของพาราไทย และวันยางพาราแห่งชาติ ประจำปี 2558 ขึ้น ณ ลานเรือพระ สนามกีฬาเทศบาลนครตรัง (ทุ่งแจ้ง) โดยปีนี้วันยางพาราแห่งชาติมีการชูแนวคิดเรื่อง “ฝ่าวิกฤติยางพารา พัฒนาอย่างยั่งยืน” พร้อมการจัดกิจกรรมพาสื่อลงพื้นที่ทำข่าว “จ.กระบี่-ตรัง” ไปดูงานด้านการพัฒนา “ตลาด & ราคาขาย” ของชุมนุมสหกรณ์การยางกระบี่ฯ รวมไปถึงเรื่อง “การเพิ่มมูลค่า” ที่วันนี้ไม่น่าเชื่อว่าสวนยาง (เศษไม้ยางพารา) ก็สามารถแปรเปลี่ยนให้เป็น “พลังงานไฟฟ้า” แดมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เสกสรรขึ้นโดย Plan Toys เป็นตัวอย่างการผลิตที่น่าสนใจซึ่งจะขอนำมาเล่าให้ฟังในครั้งนี้

โรงยางอัดก้อนมาตรฐานส่งออก (GMP) แห่งที่ 4 ของประเทศไทย

นายสมชาย ณ ประดิษฐ์ กรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (บอร์ดสกย.) และในฐานะของผู้จัดการชุมนุมสหกรณ์การยางกระบี่ จำกัด เล่าให้ฟังว่า กว่า 9 ปีที่ชุมนุมสหกรณ์การยางกระบี่ฯ ได้เปิดดำเนินการมาอย่างเป็นทางการ ด้วยทุนจดทะเบียน 100,000 บาท สมาชิกร่วมก่อตั้งจำนวน

โซ่วยางแผ่นรมควันของชุมนุมสหกรณ์การยางกระบี่ฯ

ยางลูกขุน มาตรฐานส่งออก GMP

ประกอบด้วยโรงงานยางอัดก้อน (ยางลูกขุน) ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานส่งออก GMP และ ISO 9001 : 2008 เป็นแห่งที่ 4 ของประเทศไทย กำลังการผลิตประมาณ 120-130 ตัน/วัน รองรับผลผลิตจากสมาชิกซึ่งมีพื้นที่ผลิตรวมกันกว่า 135,000 ไร่ หรือประมาณ 150 ตัน/วัน ขณะที่เครื่องจักรได้รับการสนับสนุนจากจังหวัดฯ มีทั้งหมด 14 เครื่อง ตัวโรงงานตั้งอยู่บนเนื้อที่ประมาณ 31 ไร่ซึ่งได้ดำเนินการซื้อเอง (จากเดิมอาศัยบริเวณของ สกย.อ.คลองท่อม) และล่าสุดจากการเข้าร่วมโครงการของรัฐบาล (มูลนิธิทักษิณ) ได้ส่งยางเป็นจำนวนทั้งสิ้น 17,910 ก้อน

นายสมชาย ยังบอกด้วยว่า ทางชุมนุมฯ ต้องรับผิดชอบในการบริหารจัดการสต็อก (ยาง) ที่ยังรอจำหน่ายและยางใหม่ที่ซื้อเข้ามาด้วย ดังนั้นอีกช่องทางหนึ่งที่ได้ดำเนินการเพิ่มเติม คือ การส่งออกยางเอง ให้กับคู่ค้า (ธุรกิจผลิตล้อยางรถยนต์) จากประเทศอิหร่าน ซึ่งเพิ่งเปิดทำการขายกันไปเมื่อไม่นานมานี้ ในขณะที่ตลาดส่งออกอื่นๆ โดยเฉพาะจีน พบว่ามีปัญหาทั้งเรื่องคู่แข่งและการแก่งแย่งราคาค่อนข้างสูง (มีการสต็อกยางไว้ในต่างประเทศเพื่อขายตัดราคาด้วย) หากต้นทุนผลิตไม่ต่ำจริงๆ ไม่สามารถสู้ได้เลย การบุกเบิกตลาดใหม่จึงเป็นทางออกหนึ่ง แต่ในความเห็นของตนแล้วมองว่าถ้าต้องการให้เกิดความยั่งยืน เราควรจะเปลี่ยนการเน้นขายวัตถุดิบไปเป็นการขายในรูปของผลิตภัณฑ์แปรรูปอื่นๆ (การสร้าง

27 สหกรณ์ เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2550 โดยเริ่มจากการรับซื้อ-ขายยางแผ่นรมควัน และผลิตภัณฑ์แปรรูปยางแผ่นรมควันอัดก้อน (ยางลูกขุน) ที่เน้นด้านคุณภาพเพื่อการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าเป็นสำคัญ จนถึงปัจจุบันทางชุมนุมฯ ได้มีการขยายตัวเติบโตตามศักยภาพของกิจการ

ไม่ลองไม่รู้ 31

นิตยสาร ไม่ลองไม่รู้ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 32

มูลค่าเพิ่ม) แทน ภาครัฐต้องให้การส่งเสริมอย่างจริงจัง พร้อมทั้งมีการรณรงค์ให้ใช้ยางภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น เพราะเวลานี้อย่างอินโดฯ หรือมาเลย์ก็ต่างส่งเสริมให้ใช้ยางที่ผลิตได้ในประเทศ แล้วปัญหาเรื่องการล้นตลาดก็จะไม่เกิด ขณะที่การใช้ยางเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเราตั้งแต่ตื่น(นอน)มาเลยก็ว่าได้ และที่สำคัญอีกเรื่องคือ "การลดต้นทุนผลิต" ก็ต้องคำนึงควบคู่ไปด้วย ซึ่งขณะนี้ทางชุมชนฯ เองก็กำลังมีการศึกษาความเป็นไปได้สำหรับธุรกิจผลิต "ทีนออนยางพารา" อยู่ คาดว่าเมื่อทุกอย่างพร้อมและเปิดดำเนินการได้ตามแผน จะเป็นอีกช่องทางใหม่ด้านตลาดและราคาที่ช่วยให้สมาชิกซึ่งเป็นชาวสวนยางในจังหวัดกระบี่มีชีวิตดีขึ้นได้อีก!

ด้าน ผอ.สทย.จังหวัดกระบี่ (นายดำรง ธรรมเพชร) บอกว่า จังหวัดกระบี่มีพื้นที่สวนยาง 850,000 ไร่ เป็น

สวนที่เปิดกรีดแล้ว 750,000 ไร่ จำนวนคริวเรือนที่ทำอาชีพสวนยาง 37,000 คริวเรือน โดยแบ่งเป็นสวนที่อยู่ในความดูแลของสทย.กระบี่ (สวนสงเคราะห์) ประมาณ 99,000 ไร่ หรือ 5,900 คริวเรือน ผลผลิตมีการจำหน่ายในรูปแบบของน้ำยาง 40%, ยางแผ่นดิบ 35% และยางแผ่นรมควัน 25% (ปัจจุบันมีการหันมาทำยางก้อนถ้วยบ้าง) ขณะที่ปีนี้ สทย.กระบี่ มีเป้าหมายการโค่นยางเก่า ประมาณ 29,100 ไร่ พร้อมส่งเสริมให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี (RRIT 251) + ไม้ยืนต้น ประมาณ 8,000 ไร่, ปลูกแทนด้วยปาล์มน้ำมัน ประมาณ 19,000 ไร่ และการทำเกษตรผสมผสาน (ยาง+การผลิตพืชหรือสัตว์ควบคู่) อีกประมาณ 2,100 ไร่ พร้อมทั้งการให้ความรู้และสนับสนุนเรื่องการประกอบอาชีพเสริม เป็นต้น โดยมีที่ทำการตั้งอยู่ 2 แห่ง คือ สทย.อ.เมืองกระบี่ และ สทย.อ.คลองท่อม ซึ่งนอกจากยางพารา

แล้ว "ปาล์มน้ำมัน" ก็ถือเป็นพืชเศรษฐกิจเบอร์ 1 มีพื้นที่ผลิตกว่า 9 แสนไร่ มากที่สุดในประเทศ การเป็นเมืองท่องเที่ยว (ชายฝั่งทะเลอันดามัน) ที่สำคัญ โดยพบว่าภาคเกษตรยังมีปัญหาการขาดแคลนแรงงานอยู่บ้าง

จากเศษไม้ยางพารากลายเป็น "ไฟฟ้า" (พลังชีวมวล) ที่ Plan Toys

กว่า 35 ปีที่แล้ว แพลนทอยส์ (Plan Toys) ของเล่นไม้เพื่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก บริษัทสัญชาติไทยและหนึ่งเดียวในอุตสาหกรรม ขณะนั้นก็ได้ที่ถือกำเนิดขึ้น ภายใต้แนวคิดของ **คุณวิฑูรย์ วัชรพรสวรรค์** ประธานกรรมการบริษัท ผู้มีเชื้อสายเป็นชาวจังหวัดศรีสะเกษซึ่งมีความรู้สึกผูกพันกับอาชีพการทำสวนยางมาอย่างยาวนาน จนนำมาสู่แนวคิดแปลงไม้ยางฯ ที่เคยด้อยค่าให้เปลี่ยนเป็นวัตถุดิบผลิตของเล่นเด็ก เน้นการใส่ใจเรื่องส่งเสริมพัฒนาการ-

นิตยสาร ไม้มูลค่าสูง ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 33

จินตนาการของเด็กๆ มีความปลอดภัย และเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม ปัจจุบัน Plan Toys มีการส่งออกของเล่นจากไม้ยางพารามากกว่า 90% ไปในหลายประเทศทั่วโลก พร้อมเปิดสาขาที่ต่างประเทศด้วย เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และยุโรป รวมถึงการได้รับรางวัลต่างๆ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม วัสดุดิบที่ใช้มากกว่า 70% อยู่ในรัศมีไม่เกิน 30 กม. จากโรงงาน ซึ่งเป็นธุรกิจที่ส่งเสริมอาชีพชาวสวนยางในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

โดยคุณวิฑูรย์ เลาให้ ฟังว่า บริษัทได้ร่วมกับมูลนิธิพลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม (E for E) เพื่อรับผิดชอบต่อในการดำเนินการโรงไฟฟ้าพลังชีวมวล ในนามของ Plan Ecoenergy เป็นการใช้อยู่ประโยชน์จากเศษไม้และราก/เหง้าของต้นยางพารามาทำเป็นวัสดุดิบ แทนที่จะเผาหรือใช้สารเคมีกำจัดซึ่งก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม การผลิตไฟฟ้าจะใช้เทคโนโลยีแก๊สซิฟิเคชัน (Gasification) ในการแปรสภาพวัสดุซึ่งเป็นเศษไม้ให้เปลี่ยนเป็นรูปของก๊าซเชื้อเพลิงเพื่อนำไปผลิตไฟฟ้า กระบวนการผลิตเริ่มจากนำเศษไม้ที่ผ่านกระบวนการ

การบดหั่นเป็นชิ้นเล็ก (Wood chip) ขนาดประมาณ 1-3 นิ้ว และลดความชื้นให้เหลือ 20% ลำเลียงผ่านระบบสายพานลำเลียง (Belt Conveyor) เข้าไปยังหอแก๊สซิไฟเออร์ (Gasifier) จากนั้นจะเกิดการสันดาปบางส่วนภายใต้สภาวะที่จำกัดออกซิเจน ทำให้โมเลกุลของเศษไม้ซึ่งเป็นสารอินทรีย์แตกตัวเป็นก๊าซเชื้อเพลิงที่เรียกว่า Syngas อันมีส่วนประกอบหลัก คือ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ไฮโดรเจน (H) และ มีเทน (CH4) โดย Syngas ที่ได้จะผ่านไปยังระบบแยกเถ้า (Ash Removal System) ระบบกรองและปรับสภาพ (Quenching and Scrubbing) เพื่อแยกสิ่งปลอมปน จากนั้น Syngas จะถูกลดอุณหภูมิและความชื้นลงด้วยตัวแลกเปลี่ยนความร้อน (Heat Exchanger) และ Mist Eliminator ก่อนจ่ายเป็นเชื้อเพลิงเข้าไปสันดาปในเครื่องยนต์ซึ่งขับเคลื่อนกำเนิดไฟฟ้า (Gas Engine Generator) ไฟฟ้าที่ผลิตได้จากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจะผ่านหม้อแปลงยกระดับแรงดัน และระบบซิงโครไนซ์ (Synchronization) เพื่อเชื่อมต่อและจำหน่ายเข้าระบบส่งจ่ายไฟฟ้า (33 กิโลโวลต์) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยก๊าซไอระเหยซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการสันดาปของชุดเครื่องยนต์กำเนิดไฟฟ้า จะถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการอบแห้งไม้ก่อนเข้าหอแก๊สซิไฟเออร์ และที่เหลือจะส่งไปให้กับโรงงานข้างเคียงเพื่อทดแทนการใช้

โรงงานแปรรูปยางพาราเป็นเชื้อเพลิงโรงไฟฟ้าถังชีวมวล

เชื้อเพลิง

จากศักยภาพกำลังการผลิตของโรงไฟฟ้าแห่งนี้ ผลิตได้ 5,000 กิโลวัตต์/ชม. หรือราว 5 เมกกะวัตต์/วัน และมีการตั้งเป้าหมายไว้ที่ 7,000 ชม./ปี โดยคุณวิฑูรย์บอกว่า แม้ขณะนี้การผลิตยังเริ่มได้เพียง 2.5-2.7 เมกกะวัตต์/วัน แต่ทว่าสามารถลดต้นทุนค่าพลังงานทั้งหมด (แอร์ แสงสว่าง ฯลฯ) ที่ใช้ในโรงงานลงได้ทันที จนไปถึงการจำหน่ายเป็นรายได้ (เสริม) ซึ่งทางฟก. รับซื้อและบวกค่า Adder ให้อีก 30 สตางค์ นอกจากนี้ยังมี Wood Pellet หรือเม็ดพลังงานเชื้อเพลิงไม้ ซึ่งได้จากการแปรสภาพจากไม้ยางพารา ซึ่งเสียและเศษไม้ยางพารา สำหรับนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง/พลังงานสะอาด ก็กำลังได้รับความนิยมในต่างประเทศ อาทิ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ จึงน่าจะเป็นอีกทางเลือกของช่องทางการตลาดที่สดใส ถือเป็นการพัฒนาทางด้านพลังงานทดแทนที่สามารถคู่ขนานไปกับอาชีพการทำสวนยางเพื่อก้าวสู่วิถีแห่งความยั่งยืน และที่สำคัญเป็นการเพิ่มมูลค่าที่นอกเหนือจาก "น้ำยาง-การช่วยกักเก็บ CO2 (ปีละกว่า 1.7 เมตริกตัน/ไร่) & เพิ่มออกซิเจน-เนื้อไม้ทำเฟอร์นิเจอร์" ที่ให้ประโยชน์ตลอดอายุการยืนต้นแล้ว ทุกส่วนของต้นยางพารายังไม่ก่อให้เกิดขยะ (Zero Waste) ลดภาระการกำจัดอีกด้วย

ทั้งนี้ ผู้สนใจเยี่ยมชมการผลิตสามารถติดต่อได้ที่ ชุมชมสหกรณ์การยางกระบี่ จำกัด เลขที่ 199 หมู่ 6 ต.ปกาสัย อ.เหนือคลอง จ.กระบี่ โทร.075-651638 และที่ Plan Toys (โรงไฟฟ้าพลังชีวมวล) ตั้งอยู่ ณ ตำบลในควน อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง

นิตยสาร ไม่ลองไม่รู้ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 34

พืชเศรษฐกิจ
เรื่อง/ภาพ : คินดี

ปลูก “ยางพารา” แขมสวนผสม ควบทำเครื่องเงินเสริม สร้างรายได้ในพื้นที่ จ.น่าน

คุณวราภส หลวงดี
ไร่หัวหมอกไร่บงหวานพืชเสริมสวนยาง

สวนยางพาราที่ปลูกตามแนวไหล่เขา

สันติสุข ผู้พลิกผืนดินมรดกกว่า 29 ไร่ ที่เป็นพื้นที่แห้งให้กลายเป็นดั่งผืนดินทอง เล่าว่า

“ผมมีที่ดินมรดกจากพ่อ 29 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและพื้นที่ลาดชันเกิดปัญหาไฟป่าจากการเผาป่าทำไร่บ่อยมาก ซึ่งพ่อผมแต่ก่อนปลูกข้าวไร่ โดยต้องปลูกตามฤดูกาลเท่านั้นเพราะต้องรอฝน ทำให้เสี่ยงกับการขาดทุน เพราะผลผลิตจะออกมาให้เราแค่พอกินและขายได้นิดหน่อย ฉะนั้นผมจึงเลือกที่จะปลูกพืชอย่างอื่นแทนการปลูกข้าวเป็นอาชีพหลัก” และจากการมองเห็นวิถีชีวิตการเป็นชาวนาในอดีตที่ต้องเสี่ยงกับการขาดทุน การมองหาพืชชนิดใหม่ ๆ เพื่อสร้างอาชีพให้พออยู่พอกินจึงเป็นโจทย์ที่คุณวราภส ต้องหาคำตอบ

ปลูกไว้กินเหลือกินค่อยขาย

“การปลูกยางเป็นอาชีพใหม่ของชาวเหนือสำหรับคนที่เริ่มปลูก อย่าปลูกยางทั้งหมดแต่ควรปลูกแบบผสมผสานคือผมเริ่มปลูกยางพาราเมื่อประมาณปี 2549 ตอนต้นยางเล็กๆ ผมก็ให้ชาวบ้านเขามาปลูกข้าวโพด ข้าวไร่ แซมในสวน ส่วนพื้นที่ในไร่บริเวณอื่นก็จะทยอยปลูกพืชอย่างอื่นเสริมตั้งแต่

ประมาณปี 2552 โดยหาความรู้จากหนังสือและอินเตอร์เน็ตเอาที่อื่น ๆ มาเสริม ซึ่งผมปลูกต้นไม้ทุกต้นด้วยความรักและรู้สึกภูมิใจที่เห็นเขาเติบโตเป็นส่วนหนึ่งของผืนป่า และผมเชื่อว่าต้นไม้ทุกชนิดผมเอามาลงดินปลูกให้โตได้หมด จุดประสงค์หลักก็เพื่อให้กินก่อนเหลือค่อยเอาไปขาย” คุณวราภส กล่าว

โดยพื้นที่ในสวนถูกปลูกได้ถูกจัดสรรให้เป็นทั้งพื้นที่ปลูกยางพารา (รายได้หลัก) และไร่บงหวาน เสาวรส มะละกอ รวมทั้งพืชผักผลไม้อีกมากมาย ซึ่งคุณวราภส บอกว่า

“ที่บ้านผมปลูกพืชหลายอย่างแบบผสมผสาน แต่ที่ปลูกไว้ขายเป็นรายได้หลักก็ เช่น เสาวรส มะละกอ ไร่บงหวาน และยางพารา ซึ่งเฉพาะสวนยางที่อยู่ในพื้นที่ 10 ไร่ ของผมจะทำเป็นแบบสวนผสมผสานเพราะอยู่ใกล้แหล่งน้ำ ดังนั้นนอกจากรายได้จากยางพารา ผมก็จะมีรายได้หมุนเวียนจากพืชตามฤดูกาลอื่นๆ มาเสริมยกตัวอย่าง ปีที่แล้ว (ปี 2557) มะละกอฮอลแลนด์ที่สวนขายได้กิโลกรัมละ 4-8 บาท เสาวรส กิโลกรัมละ 23 บาท

34 ไม่ลองไม่รู้

นิตยสาร ไมล์@ไม้อู๋ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 35

สวนมะตะกอออกผลเต็มที่
ที่อยู่ใกล้ๆ กับสวนยาง

ถั่วดาวอินคา (พืชน้ำมัน)
ก็มีปลูก

ชายได้ตลอด คือผมได้
ทั้งกินและขายไม่มีอด
นอกจากนี้ผมก็ปลูกพืช
เสริม เช่น มะกลิ้ง ถั่วดาว
อินคา ฯลฯ ที่ทุกอย่าง
เหมือนเป็นธนาคารบน
ดินให้ได้เก็บดอกผลกิน
ทั้งนั้น"

และหลังจากฝน
แรกโปรยปรายก็เป็นสัญญาณว่าถึง
ฤดูกาลแห่งการเก็บเกี่ยว "ยางพาราจะ
สามารถกรี๊ดได้ในช่วงหน้าฝน แต่ช่วง
หลังมานี้จะกรี๊ดได้ผลผลิตกันจริงๆ
เดือนมิถุนายน คือหลังจากฝนแรกลง
เราก็ตัดหน่อหัวน้ำนุ้ย ประมาณ 15 วัน
ก็เริ่มกรี๊ดยางได้เรื่อยๆ จนถึง
กุมภาพันธ์แต่ถ้าแห้งเร็วก็อาจจะแค่
มกราคม ส่วนราคาเขาจะขึ้นลง กรี๊ด
ยางแต่ละครั้งก็จะมีรายได้ประมาณ
5,000-6,000 บาท/ไร่ คือผมมีสวนยาง
อยู่ 3 ไร่ที่แรกคือที่ ไร่อยู่ 10 ไร่ และที่
จะได้กรี๊ดปีนี้อีก 9 ไร่ และที่ปลูกไว้รอกร
ี๊ดอีก 2 ไร่ ซึ่งก็น่าจะเป็นรายได้ที่น่า
พอใจ" คุณวรภาส กล่าว

ทางด้านเกษตรกรอีกราย คุณ
วิทยา แซ่จ้าว ครูยางและประธานกลุ่ม
สวนยาง สกย. ตำบลปากกลาง อำเภอบัว
เปี้ยว เล่าว่า "ผมมีหน้าที่เป็นครูยาง ทำ
หน้าที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอด
ความรู้ที่ได้รับจาก สกย. ถ่ายทอดสู่ชาว
บ้านในพื้นที่ เพราะผมเริ่มทำสวนยาง
เป็นคนแรกตั้งแต่ปี 2539 โดยผมได้รับความ
รู้ทางวิชาการตั้งแต่การปลูกและ
ดูแล การใช้ปุ๋ย วิธีการกรี๊ดยาง ในการ
ทำสวนยางจากทาง สกย. ก่อนจะมา
เป็นครูยางในปี 2554 โดยเริ่มปลูกจาก
พื้นที่ 7 ไร่ ใช้พันธุ์ RRIM 600 จาก
ศูนย์วิจัยฯ ที่น่าน ช่วงแรกปลูกแบบทิ้งๆ
ขว้างๆ แต่พอได้เรียนรู้วิธีการปลูกจาก
สกย. และเข้าอบรมการกรี๊ดอย่าง

ถูกต้อง (เมื่อยางอายุ 7 ปีก็ได้ผลผลิตดี
ตอนนั้นราคาขายก้นถ้วยอยู่ที่ 12
บาท/กก. ยางแผ่นก็ 34 บาท ส่วนใน
ปัจจุบันผมปลูกยางอยู่ 40 กว่าไร่ ขาย
เป็นยางก้นถ้วย ซึ่งหลังจากชาวบ้านมี
การรวมกลุ่มกันและมีเจ้าหน้าที่จาก
ทาง สกย. มาช่วยดูให้มีการประมูล
ซื้อกัน ทำให้ชาวบ้านได้ราคาค่าผลผลิตที่
ดีขึ้น (พื้นที่ อ.ปากกลาง ปลูกประมาณ
1,500 ไร่ สมาชิก 103 คน)"

โดยข้อดีของการปลูกยางพารา
คือ เขาเป็นไม้ยืนต้นลงทุนครั้งเดียว
สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้นานนับ 10
ปี ไม่ต้องใส่ยาฆ่าแมลงดีต่อสุขภาพ แต่
นอกจากการทำสวนยางแล้วครูยาง
แนะนำว่า "ระหว่างรอผลผลิต เราควร
ปลูกพืชแบบสวนผสม หรือทำอาชีพ
เสริม เช่น การทำเครื่องเงิน ซึ่งรายได้
เสริมจากเครื่องเงินก็สามารถสร้างรายได้
ที่ดีคือ กิโลกรัมละ 20,000 กว่าบาท
(ราคาขึ้นลงตามตลาดทอง) ขายส่ง
ตลาดในกรุงเทพฯ และยังเป็นอาชีพ
ของชาวเขาเผ่าอ้อเมียนในหมู่บ้านตั้ง
แต่สมัยปู่ย่าที่เป็นเอกลักษณ์สร้างชื่อเสียง
ให้แก่จังหวัดน่าน"

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม
ได้ที่ คุณวรภาส หลวงดี บ้านเลขที่
30 หมู่ 4 ต.พงษ์ อ.สันติสุข จ.น่าน
55210 โทร.087-323-1759 และ คุณ
วิทยา แซ่จ้าว (ครูยางและประธาน
กลุ่มสวนยาง สกย. ตำบลปากกลาง
อำเภอบัว จ.น่าน) เลขที่ 116 หมู่ 2
ต.ปากกลาง อ.บัว จ.น่าน 55210
โทร.086-183-7836

ด้านสร้างค่างเสาวรสมมก็ปลูกพืชทอง
เสริม และก็ยังมีการขายหน่อหวาน
65 กอ ทำให้มีรายได้จากการขายหน่อก็
ประมาณ 40-60 บาท/กก. เก็บได้เรื่อยๆ
หน้าฝนออกเยอะเลย ใครๆ ก็ชอบกิน

ไม้มองไม่รู้

ข่าวเกษตร

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 บางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700 โทร. 0-2433-2222 www.rubber.co.th

นิตยสาร ไม้มองไม่รู้ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 44

สกก. “น้อมใจถวาย 6 ล้านกล้า ฟืนฟูป่าอนุรักษ์” ร่วมเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกก.) ร่วมกับสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 13 (แพร่) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จัดโครงการ “น้อมใจถวาย 6 ล้านกล้า ฟืนฟูป่าอนุรักษ์” เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมี นายประสิทธิ์ หมดเสน รักษาการผู้อำนวยการ สกก. เป็นประธานในพิธีเปิด ซึ่งงานนี้ได้รับความสนใจจากแรงผู้มีเกียรติ คณะสื่อมวลชน และชาวบ้านในพื้นที่ เข้าร่วมกิจกรรม การปลูกป่าต้นน้ำและปลูกต้นกล้าหาย ยางนา พญาเสือโคร่ง ด้วยการใช้โพลีเมอร์ (รองกันหลุมก่อนปลูกเพื่อช่วยเพิ่มอัตรารอด) บนเนื้อที่ 60 ไร่ ในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติคอกหมอก ต.บ่อเกลือเหนือ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน

นิตยสาร ไมล์องไม้รู้ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 53

พืชเศรษฐกิจ-อุตสาหกรรม

โดย : คณิชาตี วังนัตตนา

กรรมวิธีการผลิตยางแผ่นฟุ้งแห้ง/ยางแผ่นรมควัน

สวัสดีครับท่านผู้อ่านและเกษตรกรชาวสวนยางที่รักทุกท่าน พบกันอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม 2558 จะกล่าวถึงกรรมวิธีการผลิตยางแผ่นฟุ้งแห้ง/ยางแผ่นรมควัน ให้ท่านผู้อ่านได้ทราบกันนะครับ

ใน การผลิตยางแผ่นรมควันถ้าผู้ผลิตหรือผู้ปฏิบัติงานในโรงงานพยายามสังเกตตลอดเวลาของการผลิต ก็จะพบปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมาย บางปัญหาเราสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง บางปัญหาอาจจะต้องไปเรียนถามท่านผู้รู้มีประสบการณ์เพิ่มนำมาแก้ไขกระบวนการผลิตให้ถูกต้อง ยางแผ่นรมควันที่เราผลิตได้ก็จะมีมาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด หากพบปัญหาแล้วแก้ไขไม่ได้ เก็บทิ้งไว้อยู่ในใจไม่สอบถามหรือหาวิธีการแก้ไขจะทำให้ยางที่ผลิตได้มีคุณภาพไม่เป็นที่ต้องการของตลาด นั่นก็หมายถึงกิจการของโรงงานผลิตยางแผ่นรมควันจะต้องปิดตัวลง

ในการผลิตยางแผ่นฟุ้งแห้งหรือยางแผ่นรมควันหากเป็นโรงงานที่สร้างโดย สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ก็จะเป็นโรงงานที่สามารถผลิตยางได้ทั้ง 2 แบบ คือ ยางแผ่นฟุ้งแห้ง หรือยางแผ่นรมควัน หากท่านผู้อ่านหรือเกษตรกรจะสร้างโรงงานผลิตยางแผ่นรมควันอย่างเดียวก็สามารถที่จะนำกรรมวิธีการผลิตที่ผู้เขียนจะบอกเล่าในบทความดังต่อไปนี้

กรรมวิธีการผลิตในโรงงาน (Factory operation)

โรงงานนี้สามารถผลิตได้ทั้งยางแผ่นฟุ้งแห้งหรือยางแผ่นรมควัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจ ของ คณะกรรมการบริหารโรงงานโดยยึดภาว

การณ้ของตลาดเป็นประการสำคัญ กรรมวิธีการผลิตยางแผ่นดิบทั้ง 2 ชนิดนี้ ส่วนใหญ่เหมือนกัน ใช้เครื่องมือเครื่องใช้ในสวนยาง และในโรงงานเหมือนกันทุกขั้นตอน ต่างกันเล็กน้อย ในรายละเอียด คือ พันธุ์ยางที่ใช้, ความเข้มข้นของน้ำยางสด, การใช้พลังงานความร้อน และการบรรจุหีบห่อ (ตามเอกสารแนบ 1)

ขั้นตอนการผลิตในโรงงานซึ่งเริ่มตั้งแต่ การรวบรวมน้ำยางจากสวนส่งโรงงาน, การทำยางแผ่นดิบ, การอบ/รมยาง, ธุรกิจการตลาด ตลอดจนการเงินและบัญชี ดังนี้

1.การรวบรวมน้ำยางจากสวนส่งโรงงาน

- 1.1 เก็บน้ำยางหลังจากกรีด 3-4 ชั่วโมง ซึ่งเป็นระยะที่น้ำยางหยุดไหลตามปกติ
- 1.2 ดึงเก็บน้ำยาง ควรทำจากอลูมิเนียมหรือเหล็กสังกะสีอย่างดี มีฝาปิดมิดชิด เพื่อรักษาน้ำยางให้สะอาดปราศจากสิ่งเจือปน
- 1.3 การลำเลียงน้ำยาง จะต้องรีบลำเลียงน้ำยางสู่โรงรมให้เร็วที่สุด น้ำยางถึงโรงงานเร็วเท่าไรก็จะเป็นผลดีต่อการทำยางแผ่นเท่านั้น

นิตยสาร ไมล์เอมรู้ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 54

2.11 ฉีดน้ำลงในตะกง ดึงแผ่น เลียบออก และนำแผ่นยางลงแช่ใน รางน้ำกลางห้องโรงงาน

2.12 นำยางแผ่นเข้าเครื่องรีด จะได้ยางแผ่นที่รีดดอกเรียบร้อย

2.13 นำยางแผ่นขึ้นบนราวตาก ยาง ผู้จัดการต้องควบคุมไม่ให้คนงาน วางยางแผ่นซ้อนทับกัน

2.14 เมื่อวางยางแผ่นเต็มราว แขนง ซึ่งหากวางเต็มที่จะวางได้ราวละ 5 แผ่น หรือรวมทั้งเกาะจะได้ 875 แผ่น

* พักให้ผึ่งลมไว้ประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อสะเด็ดน้ำก่อนนำเข้าห้องรม

3. การอบ/รมยาง

3.1 เช็นรูดแขนงยางจำนวน 3 คัน ซึ่งทิ้งให้ยางสะเด็ดน้ำแล้วเข้าใน ห้องอบ/รมยาง ตามลำดับเบอร์ห้อง เพื่อสะดวกในการควบคุมจำนวนวัน รมยาง

3.2 คนงานคุมเตา ดำเนินการจุด ไฟ ใส่น้ำ ที่เตาด้านหลังโรงงาน

* ไม้ยางพารา เป็นเชื้อเพลิงที่ดี ที่สุด ไม้ดิบหรือไม้เปียกจะทำให้คุณภาพ ยางแผ่นรมควันดีกว่าไม้แห้ง แต่ถ้าบาง ครั้งจัดหาไม้ยางพาราไม่ทัน ก็สามารถ

ใช้ไม้พินอื่นๆ แทนไม้ยางเพื่อการทำ ยางแผ่นผึ่งแห้งได้ เพราะไม่ต้องใช้ควัน

3.3 ปล่อยให้ควันเข้าห้องโดยให้ ควันผ่านท่อเหล็กเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว จำนวนห้องละ 12 ท่อ เข้าไปในห้อง ด้านบนเตา

3.4 ปิดท่อเหล็กทั้ง 2 ท่อในห้อง เพื่อให้ควันอบอวลอยู่ในห้องควันได้พื้น ห้อง เกิดการเผาพื้นจนเกิดรังสีความ ร้อนสำหรับการผลิตยางแผ่นผึ่งแห้ง

3.5 อุณหภูมิในห้องอบ/รม จะ ต้องอยู่ระหว่าง 40-50 องศา วัดโดย เทอร์โมมิเตอร์ติดตั้งไว้ด้านหน้าห้องอบ/ รมยาง

3.6 ในการอบ/รมยาง วันแรก ห้องจะมีไอน้ำขึ้นสูงให้เปิดช่องระบาย ความชื้นทั้ง 2 ช่อง ด้านบนเพดานห้อง

เพื่อปล่อยความชื้นออกจากห้องเร็ว ที่สุด

* เมื่อเห็นว่าไอน้ำขึ้นถูกไล่ออกหมด แล้ว ก็ให้ปิดช่องระบายความชื้นบน เพดานให้สนิทเหมือนเดิม

3.7 ใช้เวลาในการอบ/รมยาง 50 ชั่วโมง ยางจึงจะสุก หากบรรยากาศมี ความชื้นสูงหรือพื้นเตามีความชื้นจะ เปลืองพินมากกว่าปกติ และใช้เวลาอบ/ รมยางนานกว่ามาตรฐานที่กำหนด ยาง สุกคือ ยางที่แห้งสนิท ไม่มีน้ำความชื้น

3.8 ยางสุกหรือยางอบ/รมยาง เรียบร้อยแล้ว ต้องลดไฟจากเตาและ ปล่อยให้ยางเย็นตัวลงในห้องอบ/รม ยางประมาณ 1 วันก่อน

3.9 ยางสุกหรือยางอบ/รมยาง เรียบร้อยแล้ว นำมาคัดยางยังห้องแยก ยาง

3.10 ทำการตกแต่งยาง เช่น ใช้ กรรไกรตัดสิ่งสกปรก ฟองอากาศ ส่วน ของยางแผ่นที่พอง หรือไม่สุกดี

3.11 นำยางแผ่นที่ตกแต่งดีแล้ว มาอัดเบลเป็นก้อน ก้อนละ 33.33 กก. หุ้มด้วยพลาสติกใสสะอาดพร้อมที่จะส่ง ตลาดต่อไป

3.12 หากทำยางแผ่นรมควันไม่ จำเป็นต้องจัดทำลูกขุน (ก้อนละ 111.11 กก.) เพราะไม่คุ้มทุน การซื้อเครื่องอัด ลูกขุนซึ่งราคาแพง ควรขายให้พ่อค้าส่ง ออกไปอัดลูกขุนเอง

3.13 ควรจำหน่ายผลผลิตออก จากโรงงานทุกสัปดาห์ เพื่อไม่ล้นโกดัง และมีรายได้เข้าโรงงาน

สุดท้ายนี้เช่นเคยคงต้องกล่าว คำว่าสวัสดิ์ครับ พบกันใหม่ฉบับ หน้าเดือนมิถุนายน 2558 นะครับ สวัสดิ์

นิตยสาร ไมลองไม้รู้ ปีที่ 15 ฉบับที่ 166 เดือน พฤษภาคม 2558 หน้า 55

1.4 เจ้าหน้าที่ซึ่งยาง ดำเนินการเทน้ำยางจากถังเก็บน้ำยางของสมาชิกผ่านกรอง 40 เมช ลงสู่ถัง 50 ลิตร มีหูหิ้ว แล้วซึ่ง-จดน้ำหนักน้ำยางสดไว้

1.5 เก็บตัวอย่างน้ำยาง โดยตักเก็บไว้ด้วยขวดพลาสติกขนาด 300 กรัม (3 ซีด) ปิดฝาขวด เขียนเบอร์ของสมาชิกเจ้าของสวนยาง เพื่อส่งมอบเจ้าหน้าที่ห้องแล็บน้ำหนักเนื้อยางแห้งต่อไป

1.6 เเท่น้ำยางสดที่ซึ่งแล้วลงในถังรวมน้ำยางของโรงงาน โดยเทน้ำยางให้กรองผ่านตะแกรงเบอร์ 60 เมช

1.7 เจ้าหน้าที่ห้องแล็บจะนำตัวอย่างน้ำยาง ไปเทลงในถ้วยโลหะให้ได้ 200 กรัมพอดี ไม่ขาดไม่เกิน ทำเป็นยางแผ่นดิบแผ่นเล็กๆ ทำหมายเลขที่ยางแผ่นให้ตรงกับที่ขวดเก็บน้ำยาง ผึ่งลมให้สะเด็ดน้ำ 1-2 ชั่วโมง แล้วจึงนำเข้าอบในตู้อบ อาจต้องอบใช้เวลาอบทั้งคืน จึงจะแห้ง

รุ่งเช้าวันรุ่งขึ้น น้ำยางแผ่นตัวอย่างออกมาซึ่งน้ำหนักยางแห้งทันที ข้อมูลนี้จะใช้เป็นประโยชน์ในการคำนวณหาเนื้อยางแห้งของน้ำยางสดของสมาชิกได้อย่างถูกต้อง

1.8 สมาชิกนำน้ำยางสดใส่ถังรวมน้ำยางของโรงงาน ครบแล้วหาเนื้อยางแห้งโดยประมาณด้วยเครื่องมือหาความถ่วงจำเพาะ (เมโทรเลค) โดยปกติน้ำยางสดจะมีเนื้อยางแห้งเฉลี่ยที่ 33 %

2. การทำยางแผ่นดิบ

2.1 ผู้จัดการโรงงานคำนวณปริมาณการใช้จักรกดฟอรั่มิค ให้เหมาะสมเพื่อทำยางแผ่นตามความต้องการต่อไป

2.2 แนะนำให้ใช้จักรกดฟอรั่มิค หรือที่เรียกว่า "กรดมด" ความเข้มข้น 90% เท่านั้น เพื่อให้ได้ยางแผ่นที่ดี สม่ำเสมอตลอดแผ่น และลดปัญหาการเนาเหม็นของน้ำเสียได้มาก

2.3 ผู้จัดการโรงงานคำนวณปริมาณน้ำสะอาดที่จะใช้เจือจางน้ำยางให้ได้เปอร์เซ็นต์ที่เหมาะสมกับความ ต้องการในการผลิต ว่าจะผลิตยางแผ่นผึ่งแห้ง หรือยางแผ่นรมควัน

2.3.1 การผลิตยางแผ่นผึ่งแห้ง (Air dried sheet) ต้องทำให้น้ำยางเจือจางด้วยน้ำสะอาด ได้ความเข้มข้นที่ 12.5 % เนื้อยางแห้ง

2.3.2 การผลิตยางแผ่นรมควัน (Ribbed Smoked Sheet) ต้องทำให้

น้ำยางเจือจางด้วยน้ำสะอาด ได้ความเข้มข้นที่ 15 % เนื้อยางแห้ง

การเจือจางน้ำยางให้ได้เปอร์เซ็นต์ 12.5% เพื่อทำยางแผ่นผึ่งแห้ง หรือ 15% เพื่อทำยางแผ่นรมควันนี้เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้จัดการต้องพิถีพิถันการคำนวณน้ำที่จะเจือจางเป็นพิเศษ จึงจะได้ยางแผ่นที่มีสีใส และแผ่นบาง น้ำหนักแผ่นน้อย อบแห้งได้เร็ว

2.4 ปล่อน้ำสะอาดจากถังพักน้ำ ผ่านสายยางไปลงยังตะกวงแผ่นเสียบตามระดับที่กำหนด

2.5 ปล่อน้ำยางสดลงสู่ตะกวงแผ่นเสียบที่ใส่น้ำไว้แล้ว จนระดับน้ำยาง + น้ำในตะกวงสูงถึงขีดบน (ขีดที่ 33 ซม.) ซึ่งแสดงไว้ที่ด้านหัวท้ายของตะกวง

2.6 ใส่น้ำกรดที่คำนวณปริมาณการใช้เหมาะสมแล้ว ลงใส่ผสมกับน้ำยางที่เจือจางแล้วในตะกวงแผ่นเสียบ

2.7 ใช้ที่กวนน้ำยาง คนน้ำกรดให้เข้ากับน้ำยางให้ทั่วถึง

2.8 ใช้ไม้พายปาดเอาฟองอากาศออกให้หมด

* ฟองอากาศที่ปาดออกไม่หมดจะเป็นเหตุให้เกิดมีฟองอากาศในแผ่นยางซึ่งจะถูกลดชั้นยางลง จึงต้องพยายามปาดฟองอากาศออกให้หมด โดยบางแห่งลงทุนใช้พัดลมเป่าฟองอากาศให้ลอยไปชิดทางซ้ายของตะกวงแล้วใช้ไม้พายปาดออกทิ้งอย่างง่ายดาย

2.9 ใสแผ่นเสียบลงให้ตรงตามช่องเสียบให้ครบทุกช่อง

2.10 ใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมงยางก็จะแข็งตัวพร้อมที่จะรีดเป็นแผ่นได้ (หากยังไม่มีความแข็งที่รีดในวันนี้ได้ให้ใส่น้ำหล่อไว้ด้านบน และปล่อน้ำ เช่นนั้นข้ามคืนโดยผิวยางไม่เป็นผิวคล้ำ)

18 มิถุนายน 2558 หน้า 14

จับมือร่วมวิจัยพัฒนาระบบกรีดยาง

นายประสิทธิ์ หมีดเสี้ยน รักษาการผู้อำนวยการ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เปิดเผยว่า เมื่อเร็วๆ นี้ ทีมนักวิจัยจาก CIRAD ได้เข้าหารือ สกย.ร่วมวิจัยด้านการพัฒนาระบบกรีดยาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกรีดยางพารา ซึ่ง สกย. เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมต้นน้ำ เนื่องจากเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต ทั้งยังช่วยแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงาน และเพิ่มรายได้ให้แรงงานกรีดยางด้วย โดย CIRAD ขอความร่วมมือ สกย. ในการหาพื้นที่สวนยางที่เหมาะสม เพื่อทำความเข้าใจและถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่ง สกย. ยินดีให้ความร่วมมือวิจัยในโครงการดังกล่าว และพร้อมเตรียมจัดหาพื้นที่สำหรับทำวิจัยโครงการนี้ต่อไป ไม่ว่าจะดำเนินการภายใต้หน่วยงานเดิม หรือเป็น “การยางแห่งประเทศไทย (กยท.)” แล้วก็ตาม เพราะถือว่าเป็นโครงการวิจัยที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตยางพาราในระดับต้นน้ำของไทยในอนาคต

ด้านนักวิจัยจากสถาบัน CIRAD กล่าวว่า ได้นำระบบการกรีดยางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกรีด และเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน มานำเสนอ สกย. โดยพร้อมแนะนำระบบกรีดยางพาราที่ใช้ร่วมกับสารเร่ง ในปริมาณที่เหมาะสม เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายของผลผลิตยางพารา และเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานของผู้กรีดยาง ทำให้การผลิตยางพาราของเกษตรกรมีประสิทธิภาพดีขึ้น

สถาบัน CIRAD จึงต้องการจัดทำโครงการร่วมกับ สกย. เพื่อจะได้นำองค์ความรู้ที่จากงานวิจัย มาถ่ายทอดสู่เกษตรกร โครงการที่จะทำการวิจัยคือ ต้องการศึกษารูปแบบในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่เกษตรกรว่าควรใช้รูปแบบใด และต้องการอัปเดตข้อมูลรูปแบบการกรีดยางพาราในแต่ละภูมิภาคของประเทศ ไทยว่า มีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร พร้อมหาวิธีการที่เหมาะสมในการสร้างกลยุทธิ์การนำระบบกรีดยางพาราที่ได้ทำการทดลอง มาถ่ายทอดให้แก่เกษตรกร โดยอาศัยความร่วมมือจาก สกย. เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรด้วย

18 มิถุนายน 2558 หน้า 7

ดัชนีราคา-ผลผลิตสินค้าเกษตรร่วงหนัก

สศก.ระบุดัชนีราคาสินค้าเกษตรเดือนพ.ค. ลด 5.13% เหตุราคายาง ทุเรียน หมู ไก่เนื้อ ร่วง ขณะที่ดัชนีผลผลิตลดตาม 7.26% จากผลผลิตข้าว ยาง ผลไม้ส่งออกสุดลดน้อย

นายเลิศศักดิ์ วีระตระกูลไพบูลย์ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร(สศก.) เปิดเผยว่า ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเดือนพ.ค. 2558 อยู่ที่ 113.10 ลดลง 5.13%เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาโดยสินค้าเกษตรที่มีราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ ยางพารา ทุเรียน สุกร ไก่เนื้อ และไข่ไก่

โดยยางพารา ราคาลดลงเนื่องจากเศรษฐกิจโลกยังชะลอตัว ประกอบกับราคาน้ำมันในตลาดโลกปรับตัวลดลง ทุเรียน ราคาสดจากฝ่นตก และทุเรียนแช่แข็ง ไบออ่อน ทำให้ความสามารถในการตั้งอาหารไปใช้ในการเจริญเติบโตของผลสดส่งผลกระทบต่อคุณภาพไม่ดี ด้านสุกร ไก่เนื้อและไข่ไก่ราคาลดลง เนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดมากกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนสินค้าที่มีราคาปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้าความชื้น 15% สับปะรดโรงงาน ปาล์มน้ำมัน มังคุด และลิ้นจี่ โดยข้าวเปลือกเจ้าความชื้น 15%ราคาสูงขึ้นเนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดลดลงจากปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก สับปะรดโรงงาน ราคาสูงขึ้นเนื่องจากสถานการณ์ภัยแล้งทำให้ผลผลิตลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ด้านปาล์มน้ำมัน ราคาสูงขึ้นเนื่องจากผลผลิตลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนมังคุด ราคาสูงขึ้นเนื่องจากมีฝนตกในระหว่างมังคุดกำลังแทงช่อดอก มังคุดจึงแตกใบอ่อนแทนการออกดอก ทำให้ผลผลิตลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และลิ้นจี่ราคาสูงขึ้นเนื่องจากสภาพอากาศไม่หนาวเย็นนานเหมือนปีที่ผ่านมา ทำให้ลิ้นจี่ออกดอกน้อยลง ส่งผลให้ผลผลิตลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับเดือน เม.ย. 2558 พบว่า ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเดือน พ.ค.

สูงขึ้น 1.25%สินค้าที่มีราคาปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน โดยยางพารา ราคาสูงขึ้นเนื่องจาก 3 บริษัทใหญ่ในไทยร่วมมือกับ 7 บริษัทในประเทศอินโดนีเซียให้มีการขายยางแก่ผู้ใช้อย่างโดยตรง ส่งผลให้ราคาขายพาราปรับตัวสูงขึ้น และปาล์มน้ำมัน ราคาสูงขึ้นจากมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ

ส่วนสินค้าที่มีราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ สับปะรดโรงงาน เงาะโรงเรียน และมังคุด โดยสับปะรดโรงงาน ราคาลดลงเนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดมากกว่าเดือนที่ผ่านมา ด้านเงาะโรงเรียน และมังคุด ราคาลดลงเนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดมากกว่าเดือนที่ผ่านมาทั้งนี้ในเดือนเม.ย. 2558 คาดว่า ดัชนีราคาสินค้าเกษตรจะใกล้เคียงกับเดือนที่ผ่านมา

ส่วนดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเดือน พ.ค. 2558 อยู่ที่ 106.19 ลดลง 7.26% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาสินค้าสำคัญที่ผลผลิตลดลงได้แก่ข้าวเปลือกเจ้า ยางพารา ทุเรียน

18 มิถุนายน 2558 หน้า 1,2 (1)

ยึดคืนสวนยาง 5 ล้านไร่

นายทุนระล่า

กรมป่าไม้บูรณเช็กบิล

2

ยึดคืนสวนยาง 5 ล้านไร่

นายทุนระล่า...กรมป่าไม้บูรณเช็กบิล

นี้ เป็นการขยับตัวแรงที่สุดสำหรับยุทธการ “คืนสวนยาง ทวงคืนผืนป่ากว่า 5 ล้านไร่” ส่งผลสะท้อนบรรดา “นายทุนน้อย-ใหญ่” เป็นอย่างมาก เพราะแทบไม่มีใครคาดคิดว่าจะมีการลุยปราบยึดคืนทั่วประเทศ โดยยุทธการนี้กรมป่าไม้ซึ่งเป็นทัพหน้าร่วมกับ 11 หน่วยงานได้เริ่มคิกออฟไปเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2558 ภายใต้คำสั่งของ พล.อ.ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเจ้ากระทรวงลงแรงเดินสายสร้างความเข้าใจและขอกำลังจาก 4 เหล่าทัพไปช่วยภารกิจนี้อีกแรง

ยึดคืนเฟสแรก 4 แสนไร่สิ้นปีนี้

นายอรรถพล เจริญชันษา ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า กรมป่าไม้ เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า ปัจจุบันพบว่ามีการบุกรุกที่ป่าเพื่อปลูกลูกยางพาราทั้งหมดกว่า 5 ล้านไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ของกรมป่าไม้ 4.4 ล้านไร่ และพื้นที่กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช 1 ล้านกว่าไร่ โดยพื้นที่ของกรมป่าไม้ที่ถูกบุกรุก 4.4 ล้านไร่ นั้น แบ่งออกเป็นการบุกรุกก่อนมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) วันที่ 30 มิถุนายน 2541 จำนวน 1.24 ล้านไร่ และบุกรุกหลังมติ ครม. 30 มิถุนายน 2541 จำนวน 3.2 ล้านไร่ ซึ่งจำนวนหลังนี้เองที่เป็นพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการ เมื่อสแกนออกมาแล้วพบว่า เป็นพื้นที่นายทุน 1.5 ล้านไร่ และพื้นที่ของผู้อื่นอีก 1.7 ล้านไร่ ซึ่ง พล.อ.ดาว์พงษ์เน้นว่าเป้าหมายแรกที่ต้องจัดการคือ “นายทุน”

“รัฐมนตรีว่าการได้กำหนดแผนว่า สิ้นปี 2558 นี้กรมป่าไม้จะต้องเอาพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกคืนมาให้ได้ 4 แสนไร่ และพื้นที่กรมอุทยานฯ อีก 1 แสนไร่ และตั้งเป้าหมายระยะ 2 ปี ต้องยึดคืนมาให้ได้ 1.5 ล้านไร่” นายอรรถพลกล่าว

ที่สำคัญยุทธการนี้มีแรงดันแรงกระเพื่อมน้อย เนื่องจากการบูรณาการหลายหน่วยงาน โดยหน่วยงานหลัก คือ กรมป่าไม้และกองทัพบก พร้อมหน่วยสนับสนุนอีก 12 หน่วย คือ

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร (ศป.ป.4) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงจังหวัด กองกำลังรักษาความสงบจังหวัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดีเอสไอ กองทัพอากาศที่ 1-4 กรมอุทยานแห่งชาติฯ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ป.ป.ท. ฝ่ายปกครอง ปปง. อบต. และ ส.ป.ก.

ลุย 12 จังหวัดเป้าหมายแรก

กลุ่มเป้าหมายแรกที่ต้องดำเนินการมี 12 จังหวัดล้วนเป็นพื้นที่วิกฤตเป็นภูเขาหัวโล้น หรือมีการบุกรุกปลูกยางมากกว่า 1 หมื่นไร่ ได้แก่ ภาคเหนือ (น่าน เพชรบูรณ์ พิษณุโลก) พื้นที่รวม 118,781 ไร่ ภาคกลาง (กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์) พื้นที่รวม 44,724 ไร่ ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง) พื้นที่รวม 80,600 ไร่ และภาคอีสาน (นครพนม สกลนคร เลย อุดรธานี) พื้นที่รวม 58,029 ไร่

เกณฑ์พิจารณาใครคือนายทุน

ปฏิบัติการครั้งนี้จึงต้องจำแนกนายทุนออกจากชาวบ้าน โดยมีหลักเกณฑ์พิจารณาว่าใครคือนายทุน คือ 1.เนื้อที่ที่ถูกบุกรุกโดยประมาณ 25-50 ไร่ขึ้นไป 2.ผู้บุกรุกเป็นคนต่างถิ่น มาจ้างแรงงานในพื้นที่ หรือให้ดำเนินการแทน 3.มีการบุกรุกหลายแปลง 4. สวนยางพารามีขนาดใหญ่ มีสิ่งปลูกสร้างหรือที่พักอาศัย และมีการลงทุนสูง และ 5.ชาวบ้านในพื้นที่ยืนยันว่า เจ้าของเป็นคนต่างถิ่น และมีฐานะร่ำรวย ไม่ใช่คนยากไร้ ไร้ที่พำนัก

นายทุนได้เปรียบรื้อที่เหนือ-อีสาน

“ในพื้นที่เราดูออกเลยว่าคือนายทุนหรือไม่ใช่ คือ นายทุนจะมีอาชีพเดิมอยู่แล้ว แต่ถ้าเป็นชาวบ้านจะไม่ค่อยมีอาชีพอื่นเลย เท่าที่ดำเนินการมา นายทุนส่วนใหญ่มาจากภาคใต้ อาทิ นายทุนจากชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ เป็นต้น หรือนายทุนที่เป็นรายใหญ่จริง ๆ จะมีทั้งตัวบุคคลและรูปแบบบริษัท โดยจะมาเป็นกลุ่ม ๆ มากวันชื้อที่ มีทั้งซื้อที่ถูกและผิด แต่ที่ถูกนี้ เอกสารสิทธิ์จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ต้องดูกันอีก

18 มิถุนายน 2558 หน้า 1,2 (2)

ลักษณะพื้นที่เป้าหมายและการดำเนินการ

- เจ้าของสวนยางพาราเป็นนายทุน กลุ่มทุน หรือผู้มีอิทธิพล
- เป็นพื้นที่ที่ครอบครองโดยผิดกฎหมายตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 และ พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และไม่อยู่ในเงื่อนไขการผ่อนผันให้ครอบครอง
- เป็นพื้นที่ที่ถูกรุกหลังปี พ.ศ. 2545 (มติ ครม. 30 มิ.ย. 41) หรือเป็นพื้นที่ถูกบุกรุกก่อนและเปลี่ยนมือผู้ถือครอง
- เป็นพื้นที่ที่ยังไม่ถูกดำเนินคดี
- เป็นพื้นที่ดำเนินคดีไปแล้ว แต่มีการกระทำผิดซ้ำหรือเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนมือผู้ครอบครอง

ดำเนินการตรวจยึดจับกุมดำเนินคดี และปิดประกาศเป็นพื้นที่ตรวจยึด/ห้ามเข้าทำประโยชน์

ที่มา : กรมป่าไม้

ประชาชาติข่าวกรฟิค

หากเป็นคนในจังหวัด แต่มีอาชีพหลักอยู่ อาทิ รับราชการ ก็ถือว่าเป็นนายทุนเช่นกัน เพราะการมาซื้อที่ดินนั้นเป็นตัวกระตุ้น ทำให้เกิดวงจรในการบุกรุกป่า เมื่อมีคนมาซื้อ ชาวบ้านก็เลยต้องบุกรุกต่อ เพราะรู้ว่าขายได้ และถ้ารัฐบาลกวาดเงินผ่อนผันให้ก็จะ เป็นวัฏจักรอย่างนี้ไปตลอด

การจัดการแต่ละครั้งจะต้องมีแผนที่ชัดเจน มีการพูดคุยในระดับผู้ปฏิบัติทุกฝ่าย ประสานงานกับจังหวัด โดยมีผู้ว่าเป็นสื่อ และภาคประชาชน โดยเฉพาะผู้นำชุมชนทั้งนายก อบต. หรือผู้ใหญ่บ้าน เพราะต้องมาช่วยกันดูว่าพื้นที่ตรงนี้เป็นของนายทุนจริงหรือไม่ ฉะนั้นที่ผ่านมาแทบจะไม่มึผลกระทบกับคนจนเลย อาจจะมีบางราย แต่เมื่อเช็กข้อมูลแล้วกลับเป็นการแอบอ้าง หรือเป็นนอมินีของนายทุน และไม่ใช่ว่าผู้เดือดร้อนจริง ๆ

เปิดทางเยียวยาชาวบ้าน

สำหรับการตัดโค่นต้นยางพารานั้น พยายามไม่ให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศโดยใช้วิธีทยอยตัด โดยกลุ่มแรก คือ พื้นที่ลุ่มน้ำขั้นที่ 1 และ 2 จะใช้วิธีตัดสลับปลูกต้นไม้แซมเข้าไป พอต้นไม้เริ่มโตก็ปรับสภาพเอียงพาราที่เหลือออกให้หมด แล้วค่อย ๆ

ปลูกป่าเพิ่มเพื่อปรับสภาพให้กลับมาเป็นป่าเหมือนเดิม

ขณะที่พื้นที่ลุ่มน้ำขั้นที่ 3, 4 และ 5 ซึ่งส่วนมากเป็นที่ราบ จะตัดทิ้งส่วนหนึ่งและเหลือไว้ให้ชุมชนมาเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ เพื่อบรรเทาผลกระทบชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อน เพราะเป็นลูกจ้างของนายทุนที่ถูกดำเนินการ ซึ่งอยู่ระหว่างร่างระเบียบกฎเกณฑ์

เป้าหมายใหญ่ได้คืนพื้นที่ป่า 128 ล้านไร่

นายอรรถพลกล่าวว่า เป้าหมายคือต้องมีพื้นที่ป่า 40% หรือ 128 ล้านไร่ ตอนนี้เรามีป่าแค่ 102 ล้านไร่ โดยก่อนหน้านี้ถูกบุกรุกเฉลี่ยปีละ 2.7 แสนไร่ ขณะที่กรมป่าไม้และกรมอุทยานฯดำเนินการได้ปีละ 7 หมื่นไร่ จนกระทั่งช่วงปี 2555-57 สถานการณ์บุกรุกป่าเริ่มนิ่ง และต้องพยายามเอาพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกกลับคืนมาล่าสุดดำเนินการไปได้ทั้งหมด 35,221 ไร่ แบ่งเป็นดำเนินคดี 23,023 ไร่ ดำเนินการปิดประกาศ 10,262 ไร่ และดำเนินการรื้อถอน/ทำลาย 1,935 ไร่ อุปสรรคเดียวคืองบประมาณ เพราะต้องใช้กำลังคนเยอะ

ผลลัพธ์ครั้งนี้ นอกจากจะได้พื้นที่ป่ากลับคืนมา เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศแล้ว ยังทำให้ผลผลิตหรือชีพลยางพาราลดลงอีกด้วย

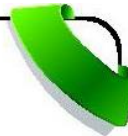
18 มิถุนายน 2558 หน้า 23

ราคายาง				
ประจำวันที่ 17 มิถุนายน 2558				
หน่วย : บาท/กก.				
ราคายางส่งออก F.O.B. ส่งมอบ				
ชนิด	กรกฎาคม 2558		สิงหาคม 2558	
	กรุงเทพฯ		สงขลา	
	กรุงเทพฯ		สงขลา	
ยางแผ่นรมควัน				
ชั้น 1	63.35	63.10	63.55	63.30
ชั้น 2	62.75	62.50	62.95	62.70
ชั้น 3	62.20	61.95	62.40	62.15
ชั้น 4	61.90	61.65	62.10	61.85
ชั้น 5	61.45	61.20	61.65	61.40
ยางแท่ง				
STR5L	63.50	63.25	63.70	63.45
STR20	53.55	53.30	53.75	53.50
น้ำยางข้น				
60%	43.80	43.55	44.00	43.75
(Concentrated Latex 60%)				
ที่มา : สำนักตลาดยางพารา สถาบันวิจัยยาง				

18 มิถุนายน 2558 หน้า 25

ข่าวสั้น

สตูลผุด รง.ผลิตยางปูพื้นสนามกีฬา

นายชำนาญ เมฆตรง ประธานชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนยางพาราแห่งประเทศไทย จำกัด (ชสยท.) เปิดเผยว่า ในเครือ ชสยท. มีการลงทุนแปรรูปยางหลายชนิด เช่น เครือข่ายใน จ.พัทลุงและสงขลาแปรรูปเป็นยางแท่งอัดก้อน ล่าสุด ชุมนุมสหกรณ์กองทุนสวนยางสตูล จำกัด ได้ลงทุนประมาณ 20 ล้านบาท สร้างโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง ได้แก่ ยางปูพื้นสนามกีฬา ฟุตซอล สนามเด็กเล่น มีกำลังการผลิต 66 ตัน/เดือน โดยมีนายอารีชัน แกสมาน ผู้อำนวยการนวัตกรรมยาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) วิทยาเขตปัตตานี ให้คำปรึกษา ขณะนี้มีคำสั่งซื้อแล้ว 7 สนาม จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สนามละ 4.5 ตัน และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) อีก 200 สนาม ยังมีแผนที่จะผลิตไม้กวาดยางเพื่อชาวสวนยางพาราอีก 2 ล้านด้าม หากรัฐบาลสนับสนุนให้ อบต. เทศบาล อบจ.หันมาใช้ยางแปรรูปก็จะช่วยเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศได้เป็นจำนวนมาก